

Η ΛΟΓΙΚΗ ΤΩΝ ΑΜΝΩΝ

Του ΜΑΝΟΥ ΔΑΝΕΖΗ

Διανύοντας μια περίοδο αυξημένων εθνικών κινδύνων, όλο και πληθαίνουν οι φωνές που προτείνουν «λογικούς εθνικούς συμβιβασμούς», προς όφελος ενός καταναλωτικού τρόπου ζωής και μιας οικονομικής ανάπτυξης, που έτσι ή αλλιώς αποτελεί παρελθόν.

Αυτό που δεν έχουν συνειδητοποιήσει «οι φωνές» αυτές είναι ότι όταν οι κακές επιλογές, μιας ιστορικής περιόδου, σε έχουν μεταβάλλει σε **άδουλο πiónι** στην σκακιέρα ισχυρών αντιπάλων, δεν έχεις άλλη επιλογή από το να προσπαθήσεις σαν πiónι πλέον, να διεκδικήσεις πλεονεκτική θέση πάνω στα μαυρόασπρα νταμάκια, έτσι ώστε, να εξασφαλίσεις την ασφάλειά σου, όταν η παρτίδα αρχίσει να φουντώνει.

Ας μην ξεχνάμε το παράδειγμα των Γάλλων τις παραμονές του Β' Παγκόσμιου Πολέμου. Καρφιτσώνοντας το περίφημο «ΓΙΑΤΙ» στο πέτο τους, και αρνούμενοι με τον τρόπο αυτό τη συμμετοχή τους στον επερχόμενο πόλεμο, δεν εξασφάλισαν ούτε την Ειρήνη στην περιοχή τους, ούτε τη στοιχειώδη Εθνική τους Ελευθερία.

Κύριο χαρακτηριστικό της σημερινής Διεθνούς Κοινότητας, των «δύο τρίτων», είναι η «λογική των κροκοδείλων» και των υποκριτικών δακρύων τους. Έτσι παρατηρούμε, χωρίς έκπληξη πλέον να υποδοθούνται και επιδραβούνται εκ μέρους μιας «φαιδρής» Διεθνούς Κοινότητας, μια σειρά παράλογων και ανήθικων γεγονότων, όπως η κατοχή της Κύπρου και η σφαγή των Κούρδων από τους Τούρκους, η επιχείρηση διάλυσης της Γιουγκοσλαβίας από τη Γερμανία και τόσα άλλα. Συγχρόνως όμως παρατηρούμε ότι επεκτείνονται κράτη, που σαν μόνο όπλο τους έχουν την έλλειψη «λογικής» και την ηρωική έως προκλητική αυθάδειά τους απέναντι στους ισχυρούς. Με τον τρόπο αυτό, δημιουργείται θήμα-θήμα, η μεγάλη Σερβία, η μεγάλη Αλβανία, το πλαστό κρατίδιο των Σκοπίων.

Αντίθετο παράδειγμα «λογικού αμνού», αποτελεί η Ελλάδα, η οποία όλο και βλέπει να φθάνει η ώρα που θα πρέπει να πολεμήσει, όχι για να επεκτείνει, αλλά για να μην χάσει Εθνικά της εδάφη. Κι ενώ «η

λογική των λύκων», επιβάλλει στην Ελλάδα, τη «λογική των αμνών», ένας χείμαρρος από σκέψεις και ερωτήματα γεμίζουν το νου μας, όπως τα επόμενα.

Α. Στην Κύπρο η Τουρκία και ο Ντενκτάς τορπιλίζουν, με την ανοχή του Διεθνούς παράγοντα, κάθε λύση, προσπαθώντας να κερδίσουν χρόνο, αναμένοντας κάποιο προκαθορισμένο μελλοντικό γεγονός. Το γεγονός αυτό ακριβώς, έχει πανικοβάλλει τον κ. Βασιλείου που συνεχώς παραχωρεί. Τι θα γίνει; Θα προλάβουμε σαν Έθνος το αναμενόμενο γεγονός;

Β. Σήμερα οι «Ξένοι φίλοι μας», με φόβητρο την Τουρκία, μας εμποδίζουν να διασφαλίσουμε τα βόρεια σύνορά μας.

Αύριο όταν οι βόρειοι γείτονές μας, γίνουν δυνατοί, οι ρόλοι θα αντιστραφούν. Θα είναι εκείνοι που θα αποτελούν το «φόβητρο», που θα μας εμποδίζει να διασφαλίσουμε τα ανατολικά μας σύνορα, στη Θράκη και το Αιγαίο. Τι συμβαίνει τελικά; Οδηγούμαστε στο Ρωσοαμερικανικό σενάριο, ουδετεροποίησης της Θράκης και

αρκετών Ελληνικών νησιών του Αιγαίου; Το Ρωσικό σχέδιο δημιουργίας περιφερειακών ομάδων-κρατών στην Ευρώπη, που θα βρίσκονται εκτός Ευρωπαϊκής Κοινότητας έχει γίνει αποδεκτό από την Ελλάδα;

Υ. Έχει άραγε διαμηνύσει η Ελλάδα στους «συμμάχους» της και ιδιαίτερα στη Γερμανία, την απόφασή της να κλείσει τη δίοδο της κοιλάδας του Αξιού, που αποτελεί πάντα την Κερκώπορτα για τους εκάστοτε «πολιτισμένους» εισβολείς;

Δ. Τέλος, έχει υπενθυμίσει η Ελλάδα, σε κάποιους Ευρωπαίους υποκρίτες, ότι με τον ίδιο τρόπο, όπως σήμερα, μέσω της ανοχής τους, εξέθρεψαν το τέρας του φασιστικού επεκτατισμού του Γ' Ράιχ.

Μήπως τελικά η Ελλάδα αντί να εφαρμόζει τη «λογική των αμνών» θα πρέπει να αναλύσει στους «φίλους της», το τι θα συμβεί στην περιοχή, αν μέσα «στα νεύρα της», αναγκαστεί να ακολουθήσει «τη λογική των λύκων», προκειμένου ν' αποδείξει ότι συνεχίζει να διαθέτει τα προσόντα που έκαναν τον δυτικό κόσμο να τη θαυμάζει